

РЕШЕНИЕ

№ 5463

гр. София, 20.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **451** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.129, ал.7 във връзка с чл.156-160 от ДОПК.

Образувано е по жалба на М. П. М. срещу Акт за прихващане или възстановяване /А./ №ПО-22221521018407-004-001 от 06.04.2021 г., издаден от Б. Н. Г., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение №1983/29.12.2021г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва изцяло акта, с който е отказано възстановяване на погрешно преведени суми в общ размер на 1423,52 лв. за покриване на дължими здравни осигуровки на Х. И. Д. с ЕГН [ЕГН] и потвърждаващото го решение. По конкретно изложени съображения моли за възстановяване на претендираните суми или същите да бъдат пренасочени за покриване на осигурителни вноски на лицето Г. С. Д. с ЕГН [ЕГН].

В откритото съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата.

Ответникът - Директорът на Дирекция “ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с Искане за прихващане или възстановяване, постъпило в ТД на НАП С., с което М. П. М. моли на основание чл. 129, ал. 1 от ДОПК да бъде извършено възстановяване на 1 423,52 лв. погрешно преведени за покриване на здравни

осигуровки на лицето Х. И. Д., е възложено извършването на проверка по прихващане или възстановяване. Към искането е приложено копие на платежно нареждане за извършения превод. За резултатите от проверката е постановен А. №ПО-22221521018407-004-001 от 06.04.2021г., според който са установени следните факти и обстоятелства:

При извършена справка в данъчно-осигурителната сметка на проверяваното лице е установено, че данъчно задълженото лице М. П. М. няма изискуеми публични задължения съгласно приложена справка от С. към 06.04.2020г., както и по същата няма постъпила сума в размер на 1 423,52 лв. за здравно осигуряване. Поради това му е отказано прихващане или възстановяване на внесени от него осигурителни вноски в полза на Х. И. Д.. Жалбоподателят е оспорил пред директора на дирекция „ОДОП“ изложените в А. констатации, като твърди, че погрешно от личната си сметка е превел всички дължими здравни осигуровки на Х. И. Д. /здравно неосигурен/, който попада с Ковид – 19 в УМБАЛ „Д-р Г. С.“ – [населено място]. Сочи, че би трябвало сумата в размер на 1 423,52 лв. да бъде преведена на Г. Д., тъй като Х. И. Д. е починал в деня на превода. При проверка в данъчно-осигурителната сметка на Х. И. Д. се установява постъпила сумата в размер на 1 423,52 лв., с която са покрити дължими здравни осигуровки и няма надвнесена сума подлежаща на възстановяване, поради което А. е потвърден от горестоящия орган.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на оспорения акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Спорът е правен, от фактическа страна се доказва с приложеното по преписката платежно нареждане, че проверяваното лице М., в качеството си на наредител, от името на Х. И. Д. е превел на 25.02.2021г. , в 13:18 часа сумата в размер на 1 423,52 лв. по сметка на НАП, офис П. с основание - осигурителни вноски НЗОК с име на задълженото лице - Х. И. Д. с ЕГН [ЕГН].

От правна страна, жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания А., имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

А. е издаден от компетентен орган и при спазване изискванията на ДОПК. Спазени са административно-производствените правила на ДОПК за извършване на проверката, правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно чл. 129 от ДОПК прихващането или възстановяването на недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване, съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето.

Не се установява по отношение на лицето, подало искането за прихващане и възстановяване наличие на недължимо платени или събрани суми, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство. За да са налице предпоставки за прилагане на чл.129 от ДОПК са необходими две насрещни, еднородни, изискуеми и ликвидни вземания, като прихващането може да се извърши до размера на по-малкото от тях. В случая такива

липсват, както от страна на НАП, така и от страна на ДЗЛ М. П. М..

Същевременно според констатираното от решаващия орган при проверка в данъчно-осигурителната сметка на Х. И. Д., действително е постъпила сумата в размер на 1423, 52 лв., с която са покрити дължими здравни осигуровки и няма надвнесена сума, подлежаща на възстановяване.

Твърдяната грешка не е доказана от жалбоподателя. Разписката за извършено плащане на лист 15 от делото е попълнена надлежно, като подробно са изписани основанията за плащане „Осигурителни вноски НЗОК“, името на задълженото лице Х. И. Д. като наредител и задължено лице, точният размер на дължимите от последния осигурителни вноски - 1423,52 лв. Обстоятелството, твърдяно от жалбоподателя, че задълженото лице Х. И. Д. е починал в деня на извършване на превода е ирелевантно като основание за възстановяване на платени суми за здравни осигуровки, които се сочат дължими (постъпването в болница се посочва изрично от жалбоподателя, което обосновава и знанието при превода на вноските, че са именно по този повод и с такава цел), а с постъпване в болница се реализират здравноосигурителни права. Осигурителните вноски от 1423,52лв. се сочат като дължими и изискуеми към датата на плащането 25.02.21г., независимо от изхода на лечението. Дали обаче тези отчетени по данъчно-осигурителната сметка вноски са действително дължими, оспорват ли се и дали лицето се е възползвало от безплатното здравеопазване, заплащало ли е с лични средства при възстановени здравноосигурителни права, не е предмет на настоящото производство, още повече, че то не се води от наследниците на задълженото лице, а от едно трето на тези отношения лице (НАП/НЗОК -ДЗЛ) - платеща на неговия дълг.

В случая се касае за изпълнение на чужд дълг, но не поради грешка, за да се приеме хипотезата на общата разпоредба на чл.56 от ЗЗД. При твърдения за погрешно изпълнение на чуждо задължение доказателствената тежест да установи, че по погрешка е платил е за платеща. Видно от попълването на платежното нареждане, а и от изявленията на жалбоподателя, същият чужд дълг съзнателно е изпълнен в полза на данъчно задълженото лице Д. (здравно неосигурен), за възстановяване на здравноосигурителния му статус с оглед ползване на здравноосигурителни права, който се сочи, че е починал в деня на погасяване на дълга му от жалбоподателя (предполагаемо за това впоследствие се иска този чужд дълг да е изпълнен вече в полза на съпругата). Тъй като към момента на внасянето на сумата и постъпване на задълженото лице в болница, вноски са били дължими и здравноосигурителните права се реализират, няма други данни, от които да се направи извод, че не е било налице основание за изпълнение на дълга и тези задължения не са се погасили автоматично, били са дължими и не отпада с обратна силна основанията им за внасяне.

По отношение на искането на жалбоподателя при условията на евентуалност, платените за починалото лице осигуровки да се прехвърлят на съпругата му, същото е неоснователно, предвид, че погасяването на съществувалия към постъпване на сумата дълг вече се е осъществило поради плащането, отразено е в данъчно-осигурителната сметка на този длъжник и няма как сумата да погаси и друг дълг.

Предвид изложеното, жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли, а на ответника да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи на 100 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен

съд – София град, I – во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. М. срещу Акт за прихващане или възстановяване №ПО-22221521018407-004-001 от 06.04.2021г., издаден от Б. Н. Г., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение №1983/29.12.2021г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА М. П. М. да заплати на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: